

Predica de pe munte - Iubirea vrăjmașilor

„Precum voiți să vă faceă vouă oamenii, faceți-le și voi asemenea” (Luca 6, 31)

Aceste cuvinte reprezintă „Legea de aur a moralei creștine”. Cuvinte pe măsura celor învățați, dar și pe măsura celor neștiutori. Nimeni nu s-ar putea plânge că sunt grele, că nu sunt pentru mintea lui. Căci toți știm ce vrem să ne facă nouă oamenii. Vrem să ne urască? Vrem să ne facă rău? Vrem să ne vorbească de rău? Vrem să ne pârască, să ne târască prin tribunale? *Niciodată!* Vrem ca oamenii să ne facă numai bine. Vrem să fim iubiți. Vrem să fim ajutați. Cuvintele Mântuitorului au în vedere atât de mult interesele noastre, încât nu e posibil să nu le înțelegem și pe ale altora,

asa cum le înțelegem pe ale noastre. Ne ia pe noi înșine drept măsură a modului cum trebuie să ne purtăm cu altul. Cum vrem să se poarte alții cu noi, așa să ne purtăm și noi cu alții. Domnul nostru Iisus Hristos a adus în lume noutatea iubirii: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 19, 19). Mântuitorul face un pas mai departe decât preceptul din Vechiul Testament, ridicându-l cu o treaptă mai sus, căci zice: „Să iubiți chiar pe vrăjmașii voștri”. El dă porunci, nu chiar ușor de urmat, ca să ne pună la mare încercare. Admitem și chiar înțelegem, dar când vine vorba de pus în practică, ni se pare, dacă nu imposibil, cel puțin nedrept. Iisus Hristos a venit să îndrepte lumea, s-o facă mai bună, s-o schimbe din adâncurile ei, să schimbe adâncurile inimilor și n-o putea face decât recomandând ceea ce a recomandat. Numai așa se poate. Nu putem asculta învățătură nouă și să rămânem la omul cel vechi. Dragostea noastră îl bucură pe cel ce ne iubește, dar acela crede că i se cuvine, pe când dragostea care răsplătește vrăjmășia ar pune altfel problema. Suntem în fața unui uriaș pas mai departe decât iubirea poruncită în Vechiul Testament, care răspunde exclusiv iubirii. Iisus instalează legea iubirii în locul legii răzbunării. Nu este întotdeauna ușor și la îndemâna oricui să urcăm la nivelul bunătății recomandate de Mântuitorul, când ni se face rău. Chemarea la desăvârșire și la sfințenie e greu de împlinit. Mediocritatea este mult mai comodă pentru mulți. Unii o confundă cu „calea de mijloc”, cea recomandată de sfinții trăitori cu virtuți creștine. Este o mare confuzie; „calea de mijloc” înseamnă evitarea exceselor care ne pot face rău. Eliminarea postului pentru mulți aduce îmbuibare și lenevire, rău pentru trup și rău pentru suflet. Mulți se mulțumesc cu jumătățile de măsură, cu imprecizia, cu lipsa de țel și de caracter. Mediocrul nu are personalitate, el nu știe că ar mai putea crește. El este omul fără aripi și fără spațiu de zbor. Tendința firească a creștinului este spre mai mult, spre → →

mai bine și spre mai frumos. Când un copil merge la școală, învățătorul este pentru el cel mai mare om din lume. În Vechiul Testament, Legile lui Moise erau aspre și chiar crude, dar pentru vremea aceea erau necesare. Cele ale Mântuitorului sunt grele, pentru că vin în conflict cu felul nostru de a gândi desăvârșirea. De aceea, cea mai mare biruință pe care poate s-o obțină cineva în relația cu oamenii este ca dintr-un dușman să-și facă un prieten. Nu este ușor, dar este cu adevărat o mare victorie. Se trezește dimineața alt om, din omul pornit să se răzbune se descoperă om bun, gata să creadă în celălalt, în ciuda evidențelor de până atunci, care îl mânuie spre alte sentimente. Dincolo de ceea ce îi dăruim noi celui pe care îl iertăm, îi arătăm lui Dumnezeu că merităm și noi iertarea din partea Sa, pentru că nu se poate să lase Dumnezeu să fim noi mai buni ca El. La grea încercare suntem puși, căci adevărata victorie trebuie s-o obținem nu împotriva celor care ne fac rău, ci mai ales împotriva noastră. Trebuie să ne gândim la ce a spus Fiul lui Dumnezeu și mai ales trebuie să împlinim. Cum să cerem de la Dumnezeu iubire, iertare și milă, dacă nu împlinim porunca lui Hristos cu privire la cei care ne fac rău? Sfântul Vasile cel Mare spune: „Să unim mila cu dreptatea”. El explică mai departe: „Să dobândim toate cu dreptate, dar să le sacrificăm pentru milă”. Un răspuns bun, care aruncă lumină asupra dilemei cu iubirea de vrăjmași.

Vindecarea prin rugăciune

Se cuvine ca atunci când ne aflăm în durere să ne rugăm pentru înțelegerea bolii noastre, pentru suportarea cu răbdare, căci dacă așa este voia lui Dumnezeu, omul să nu cârtească ci să înțeleagă că nu trebuie să păcătuiească. Este bine a cere și rugăciunea altora și în special al Bisericii, „pentru că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului” (din *Apostolul de la Taina Sfântului Maslu*). În viața omului, boala își are rostul ei. Calea mântuirii care duce la viața veșnică este „strămtă și grea” (Matei 7, 11). Domnul nostru Iisus Hristos, ne-a spus prin ucenicii Săi, că în viață vom avea necazuri, cea ce rezultă că suferința și durerile sunt prezente în viața noastră. Suferința este universală și nimeni nu poate scăpa de ea. Sfântul Ambrozie spunea: „Dacă nevoia o cere, un om înțelept va primi cu bucurie neputința trupească, dându-și trupul la moarte pentru Hristos. El este mângâiat de luptă pentru desăvârșire în viață”. De multe ori, omul se gândește că dacă a făcut o faptă bună, Dumnezeu trebuie să-l răsplătească, iar dacă a făcut o faptă rea, să fie pedepsit. Dar Dumnezeu nu dă pedeapsa după standardele noastre omenești. Dumnezeu nu ne pedepsește la suferință pe un anumit termen. Pentru că chiar după săvârșirea păcatului neascultării, Dumnezeu n-a venit ca un judecător-răzbunător, ci ca un doctor înțelept care caută la pacientul său să vadă cauza bolii. Sfântul Ioan Gură de Aur ne spune: „Când află un păcătos, Dumnezeu nu se gândește cum să plătească, ci cum îl poate îndrepta făcându-l mai bun”. Amin.

REFERENDUMUL PENTRU FAMILIE

ÎNTREBĂRI ȘI RĂSPUNSURI

Întrebare: Ce categorii de persoane susțin modificarea articolului 48?

Răspuns: Acest demers de definire a căsătoriei ca unire dintre bărbat și femeie este îmbrățișat de toate comunitățile creștine, necreștine și chiar de cei necredincioși.

Întrebare: Se modifică modul de ocrotire a copiilor?

Răspuns: Inițiativa de modificare a articolului 48 din Constituția României, nu scoate de sub ocrotirea statului familiile monoparentale, copiii cu părinți despărțiți sau copiii crescuți de bunici sau alte rude.

Întrebare: De ce sunt și persoane care se opun acestei modificări?

Răspuns: Într-o societate democratică, opiniile diverse generate de această inițiativă sunt absolut firești.

Întrebare: Cum se prezintă această acțiune de reglementare a căsătoriei pentru majoritatea românilor?

Răspuns: Inițiativa vine ca o dorință naturală de a reglementa un aspect juridic ce ține de asumarea valorilor fundamentale pentru societatea noastră.

Întrebare: Această inițiativă este un act democratic?

Răspuns: Această dorință a fost inițiată de peste 3 milioane de votanți din electoratul român, caz unic în istoria democrației noastre post comuniste. Acum sunt așteptați la urne peste 6 milioane de cetățeni pentru a duce până la bun sfârșit acest demers.

Întrebare: Ce trebuie să facem în timpul și după referendum?

Răspuns: Este necesar să votăm la referendum, să menținem fidelitatea pentru cauza lui și să sprijinim în continuare demersurile legale post referendum, în situația rezultatului pozitiv.

Întrebare: De ce este necesară prezența în număr cât mai mare la vot?

Răspuns: De votul și implicarea noastră, depinde dacă vom lăsa copiilor și nepoților noștri familia cea în care noi am crescut, cu mama sau bunica, minunate femeie și tatăl sau bunicul, minunați bărbați.

Întrebare: Cum au întemeiat familia moșii și strămoșii noștri?

Răspuns: În România, căsătoria s-a realizat dintotdeauna între un bărbat și o femeie, pentru nașterea și educarea copiilor, pentru unitatea și bunăstarea familiei.

Întrebare: Constituie referendumul o încălcare a drepturilor cuiva?

Răspuns: Referendumul pentru familie nu este îndreptat împotriva nimănui, nu încalcă vreun drept al vreunui cetățean, ci este o expresie clară a democrației românești.

Întrebare: Ce se mai dorește să se clarifice prin referendum?

Răspuns: Ceea ce știm majoritatea dintre noi, adică o mamă poate fi doar o femeie, iar un tată doar un bărbat.

Întrebare: Ce recomandăm enoriașilor parohiei noastre?

Răspuns: Îndemnăm pe toți enoriașii parohiei noastre și pe toți cetățenii majori, să meargă la vot pentru schimbarea constituțională dorită de milioane de români. De votul exprimat în favoarea schimbării constituționale, depinde viitorul familiei. Dacă vom lăsa copiilor și nepoților noștri modelul familiei în care noi am crescut, toți cei care votăm decidem! (va urma)

† PROGRAM LITURGIC †

ZIUA	ORA	SLUJBE / ACTIVITĂȚI
Luni 1 octombrie	7 ⁰⁰ 11 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie Pomenirea morților
Miercuri 3 octombrie	17 ⁰⁰	Paraclisul Sf. Icoane Portărița
Vineri 5 octombrie	17 ⁰⁰	Taina Sfântului Maslu
Sâmbătă 6 octombrie	7 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	Sf. Liturghie, pomenirea morților Vecernie
Duminică 7 octombrie	7 ⁰⁰ 11 ⁰⁰ 18 ⁰⁰	Utrenia și Sfânta Liturghie Program de bibliotecă Vecernie cu litie

Mâhnire din invidie

Un înțelept a fost întrebat odată:

- De ce sunt câteodată oamenii atât de mâhniți?

Înțeleptul a răspuns:

- Oamenii sunt mâhniți, în general, pentru necazurile și problemele lor, dar unii sunt și mai mâhniți pentru starea de bine pe care o au cei din jurul lor.

Esențialul

Se spune că un rege tânăr și dornic de cunoaștere le-a poruncit învățaților din regat să adune în scris cuvintele înțeleptilor și toate valorile științifice din istoria omenirii. După 40 de ani i-au prezentat rezultatele cuprinse într-o mie de cărți. Regele, care între timp împlinise 60 de ani, spuse: „O mie de cărți nu mai pot citi. Scoateți esențialul din acestea”. După zece ani, învățații au rezumat conținutul într-o sută de cărți. Regele spuse: „Și acestea sunt prea multe. Am deja 70 de ani. Scrieți-mi esențialul”. Învățații s-au apucat de lucru și au scos esențialul într-o singură carte. S-au prezentat la rege. Acesta era deja pe patul de moarte și dorea să afle cel puțin sinteza acestei lucrări a învățaților. Atunci președintele comisiei rezumă esențialul istoriei omenirii în câteva cuvinte: „Oamenii au trăit, au suferit, au murit. Ceea ce contează, ceea ce va dăinui veșnic, ceea ce nu va muri niciodată este dragostea”

Slujitorii iadului

Odată, mai-marele diavolilor, Scaraoschi, i-a chemat la el pe cei mai vicleni consilieri ai săi și le-a pus această întrebare: „Care dintre oameni fac cele mai mari servicii slujitorilor iadului?”. Răspunsurile au fost diferite: „Criminalii”, și-a dat unul cu părerea. Dar Scaraoschi a dezaprobat din cap. „Bețivii”, a spus altul. „Nu!”. „Zgârciții”. „Nu!”. Și fiecare și-a dat cu părerea. Nemulțumit de răspunsurile lor, Scaraoschi le zise: „Proști mai sunteți! Niciunul dintre voi n-a nimerit. Cele mai bune servicii ni le aduc nouă cei care îi sfătuiesc pe alții la păcate sau care se fac pricină de sminteală pentru ceilalți. Aceștia au grijă ca răul să nu se oprească pe pământ, ci să treacă de la om la om, din generație în generație”.

„Vai lumii pentru sminteli!... Dar mai vai de cel prin care vine sminteala!... Acela mai bine și-ar lega o piatră de moară de gât și să se arunce în adâncul mării” (Matei 18, 6-7). Prin greutatea pietrei de moară se arată cât de greu este păcatul smintelii (adică exemplul negativ și pilda cea rea).